

Et Voi Satuttaa Enaa

Kaija Koo

Se oli maaliskuun ilta
Sä veit Roosan elokuviin
Välillenne rakentui silta
Sä yli marssit komeasti niin

Hän alussa sai kaiken
Kohtelun kuninkaallisen
Roosa antoi sulle avaimen
Rikkomattoman sydämen

Ei silloin voinut hän nähdä
Musta valkoinen lohduton
On sädekehä sun ympärillä
Sun aurasu rikki on

Hän on liian monta
Tarpeetonta
Kolhua joutunut sietämään
Aivan liian monta
Yötä unetonta
Joutunut vuoksesi viettämään
Roosa poistuu hiljaa
Ei enää pelkää
Siihen hän on nähnyt liikaa
Vihdoinkin hän on vapaa
Pois hän lentää
Sä suret sun kunniaa kun et voi häntä satuttaa enää

Meni juhannusilta
Katselitte kun sorsat ui
Käsi kädessä juhlatuilta
Tulitte, hän nauruusi humaltui

Alkoi pidetä illat
Roosa mietti kuka sä oot
Ja alkoi palaa sillat
Kellä onni on sen polttakoon

Ja talvi pommitti hajalle
Rikkomattoman sydämen
Se lensi pilvien alle
Lailla hävittäjä saattueen

Hän on liian monta...

Roosa kulkee jo tietään
Mihin se viekään
Sä pelkää
Niin paljon hyvää meni yön selkään

Sä Roosaa koskaan et voi satuttaa enää
Hän ei pelkää, pelkäämään on nähnyt liikaa
Vihdoinkin hän on vapaa, pois hän lentää
Sä suret sun kunniaa kun et voi
Häntä satuttaa enää, et voi häntä satuttaa enää
Häntä satuttaa enää